

CONV 619/03

CERCLE I 12

REFERAT

fra: sekretariatet
til: Medlemmerne af diskussionskredsen vedrørende domstolen
Vedr.: **Referat af mødet den 3. marts 2003**

1. Betegnelsen for Domstolen og Retten i Første Instans

- 1) Diskussionskredsen fortsatte drøftelserne om en mulig ændring af betegnelsen for EU's retsinstanser. Man nåede i kredsen til konsensus om at bibeholde "Domstolen" som betegnelse i traktaten, idet man samtidigt fastslog, at Domstolen for fremtiden burde omtales som "Den Europæiske Unions Domstol" og ikke "De Europæiske Fællesskabers Domstol". Endvidere blev det bekræftet, at der i kredsen var tilslutning til at benytte udtrykket "specialretter" i stedet for "særlige retsinstanser".
- 2) Det viste sig vanskeligere at finde en mere passende betegnelse for Retten i Første Instans, da det på alle sprog er nødvendigt at foretage en klar sontring mellem Retten og Domstolen og samtidigt udtrykke en rangfølge mellem de to instanser. Formanden afsluttede drøftelsen, idet han foreslog, at arbejdet med at finde en passende betegnelse burde videreføres med bistand fra institutionernes jurist-lingvister.

2. Drøftelse af EF-traktatens artikel 230, stk. 4

- 3) Formanden indledte drøftelsen, idet han henviste til diskussionskredsens arbejdsdokument nr. 1 og til det tidligere arbejdsdokument nr. 21 fra Arbejdsgruppe II, der vedrørte samme emne.
- 4) Flere af kredsens medlemmer udtrykte deres støtte til hhv. mulighed "a" og mulighed "b" i arbejdsdokument nr. 1. Andre medlemmer gjorde imidlertid gældende, at begge muligheder

indebar en risiko for en for omfattende udvidelse af enkeltpersoners adgang til Retten i Første Instans og dermed for, at den decentrale ordning for retsbeskyttelse blev grundlæggende ændret; nogle af medlemmerne understregede dog, at proceduren for forelæggelse af præjudicielle spørgsmål (EF-traktatens artikel 234) ikke sikrede en tilstrækkelig retsbeskyttelse i de tilfælde, hvor der var rejst tvivl om gyldigheden af fællesskabsretsakterne som sådan.

- 5) I den forbindelse anførte visse medlemmer, at mulighed "a" eksempelvis kunne medføre, at der gives klageadgang til alle landmænd, der berøres umiddelbart af en forordning (eller i fremtiden af en lov) om oprettelse af en fælles markedsordning. Med hensyn til mulighed "b" gjorde nogle medlemmer gældende, at denne løsning i visse tilfælde kunne indebære, at muligheden for at få en sag antaget til realitetsbehandling bliver begrænset i forhold til den nuværende situation.
- 6) Hvad mulighed "c" angår, blev dette af tilhængerne af mulighed "a" eller "b" karakteriseret som en "minimumsudvidelse" eller som en løsning, der kun passer til en ganske særlig situation, nemlig det tilfælde, hvor sagsøger ser sig nødsaget til at overtræde en fællesskabsretsakt for at opnå adgang til en retlig prøvelse, idet han anfægter de sanktioner, der er tale om. Nogle af de medlemmer, der havde tilkendegivet, at de var skeptiske over for mulighed "a" eller "b", medgav dog, at der kunne siges at være fundet en løsning på det problem, som mulighed "c" vedrørte.
- 7) En række af deltagerne i drøftelsen var imod det skriftlige forslag, der støttes af flere medlemmer af konventet, og som tager sigte på at indføre en særlig klagemulighed med udgangspunkt i krænkelse af de grundlæggende rettigheder.
- 8) Endelig blev et forslag om at forenkle den nuværende affattelse af artikel 230, stk. 4, ved at ændre udtrykket "beslutning" til "retsakter" og udelade udtrykket "skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person" positivt modtaget af flere medlemmer.

3. **Behandling af litra d) i mandatet vedrørende retsakter udstedt af de agenturer eller organer, som er oprettet af EU**

- 9) Formanden berørte muligheden for på grundlag af EF-traktatens artikel 230 at indbringe klage over ikke blot retsakter udstedt af institutionerne, men også over retsakter udstedt af agenturer og organer oprettet af EU. Han understregede, at EF-retsakter om oprettelse af sådanne agenturer efter den nuværende praksis i hvert enkelt tilfælde indeholder bestemmelser, hvorved

Domstolen tillægges prøvelsesret vedrørende disse retsakter. Selv om hovedparten af medlemmerne principielt kunne gå ind for en sådan forenkling, var der dog enighed om, at spørgsmålet burde undersøges mere indgående på grundlag af et arbejdsdokument fra sekretariatet med en beskrivelse af den nuværende praksis.

4. Behandling af litra e) i mandatet vedrørende sanktionsmulighederne

- 10) Formanden indledte drøftelserne om dette emne, idet han fremsatte forslag om, at proceduremæssige skridt inden for rammerne af proceduren for sanktioner efter EF-traktatens artikel 228, der går forud for "åbningsskrivelsen" og "den begrundede udtalelse" afskaffes, og om, at Kommissionen i visse sager, som f.eks. sager vedrørende "manglende meddelelse", tilmed skal have ret til, når den finder det hensigtsmæssigt, at anmode Domstolen om som led i samme procedure at fastslå, at der foreligger en overtrædelse af traktaten, og samtidig hermed idømme en sanktion.
- 11) Det fremgik af drøftelserne, at medlemmerne generelt var åbne over for tanken om at indføre en hurtig ("fast-track") procedure i EF-traktatens artikel 228 som foreslået af formanden. Der blev endvidere fremsat andre forslag, bl.a. om at indføre obligatoriske procedurefrister og om indføre en bestemmelse, hvorefter Kommissionen får pligt til at indlede overtrædelsesprocedurer, der imidlertid fremkaldte mere forbeholdne reaktioner.

5. Behandling af en eventuel udvidelse af diskussionskredsens mandat

- 12) Under dette punkt rejste formanden spørgsmålet om, hvorvidt diskussionskredsen endnu engang burde se nærmere på problematikken vedrørende en eventuel udvidelse af Domstolens kompetence til at omfatte områderne FUSP og retlige og indre anliggender, idet han erkendte, at Arbejdsgruppe X vedrørende Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed allerede havde fremsat en anbefaling om dette spørgsmål for så vidt angik sidstnævnte område.
- 13) Efter en første udveksling af synspunkter blev det besluttet, at denne problematik ikke skulle behandles i det udkast til rapport, som formanden skulle omdele til medlemmerne, men at det skulle behandles i et særskilt arbejdsdokument fra formanden, så medlemmerne på dette grundlag på mødet den 17. marts kunne tage stilling til, hvorledes man bedst vil kunne behandle dette spørgsmål.